

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. III. Se in templo quoque negotium libidinis procurasse, in schola autem Rhetoris superbiisse, calumnias tamen eversorum odisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

- b *Nonnullus itaque dolor approbandus, nullus amandus est*) Ostendit etiam vera misericordia, non amari dolorem, tum quia mallet non esse alienam miseriam, de qua dolet, tum quia Deus miseretur absque ullo dolore, sola simplici displicentia alieni mali. Cum autem S. D. negat esse amandum dolorem miserentis, etsi sit approbandus: solum significat dolorem, ut est malum nature dissentaneum, nihil habere intrinsece, unde ametur. Non vero negat eum, ut suscipitur intentione caritatis, posse amari. Si enim potest approbari, bonus est: si bonus, potest amari: ergo si approbandus, est etiam amandus, non propter se, sed proximum. Quo pacto SS. Martyres amant mortem, & tormenta propter Deum.
- c *Dolere amabam*) dolorem falsum, qui dum actorum peritia, nativæque repræsentatione augebatur, augebat impuros animi ardores. Non aliter itaque Aug. amabat & quærebat dolorem in fædis spectaculis, quam scabiosus ungues scalpentium: ut modico dolore dulciorem sentiat carnis prurimum.

V S V S.

Docet S. D. detestari turpia spectacula, quæ nihil aliud sunt, quam fomites libidinis, vel suscitandæ, vel alendæ.

C A P. III.

Se in templo quoque negotium libidinis procurasse, in schola autem Rhetoris superbiisse, calumnias tamen everforum odisse.

I. **E**T circumvolabat super me fidelis à longe misericordia tua. In quantas iniquitates distabui, & sacrilegam curiositatem secutus sum, ut deserente te, deduceret me ad ima infida, & circumventoria obsequia dæmoniorum; a quibus immobilabam

labam facta mea mala, & in omnibus flagellabas me. Ausus sum etiam in celebritate solennitatum tuarum, intra parietes ecclesie tue concupiscere: & agere negotium procurandi fructus mortis. Unde me verberasti gravibus poenis. Sed nihil ad culpam meam, o tu pregandis misericordia mea! Deus meus, refugium meum à terribilibus nocentibus: in quibus vagatus sum praesidenti collo, à longe recedendo à te, amans vias meas, & non tuas, amans fugitivam libertatem.

2. Habebant & illa studia, quae honesta vocabantur, ductum suum, intuentem fora litigiosa, ut excellerem in eis: eo laudabilior, quo fraudulentior. Tanta est caecitas hominum, de caecitate etiam gloriantium. Et major jam eram in schola rhetoris, & gaudebam superbe, & b tumebam typho, quamquam longe sedatior, Domine tu scis: & remotus omnino ab everfionibus, c quas faciebant everfores (hoc enim nomen saevum & diabolicum, velut insigne urbanitatis est) inter quos vivebam pudore impudenti, quia talis non eram. Et cum eis eram, & amicitiiis eorum delectabar aliquando, à quorum semper factis abhorrebam: hoc est, ab everfionibus, quibus proterve insectabantur ignotorum verecundiam, quam perturbarent gratis illudendo, atque inde pascendo malevolas latitias suas. Nihil est illo actu similius actibus daemoniorum. Quid itaque verius, quam everfores vocarentur? Everfi plane prius ipsi atque perversi, deridentibus eos, & seducuntibus fallacibus ocul-

culite spiritibus, in eo ipso, quod alios irridere amant & fallere.

N O T Æ.

- a** *Quibus immolabam facta mea*) sæpius S.D. opera humana per modum sacrificii explicat, sive in obsequium Dei, sive Dæmonis fiant. Sic supra dicebat *non uno modo sacrificari transgressoribus Angelis*, sic S. David: *Sacrificium laudis honorificabit me.*
- b** *Tumebam typho*) familiaris vox hæc est S. D. qua tumorem & fastum superbientis animi denotat; græce enim τὸ φῶμα fumum, cui superbia simillima est, item tumorem significat, & τυφώου idem est, quod inaniter jacto, superbio, tumeo.
- c** *Quas faciebant eversores*) dubium est, quos S.D. eversores intelligat; Cajus Iuriconsultus eversores appellat prodigos & dissolutos, qui patrimonium profundunt, & toto vitæ tempore sub curatore sunt, non minus, quam insani. Mihi S. D. eversores disciplinæ scholasticæ, & sanniones passim quosvis calumniis incessentes, videtur intelligere: hoc enim verba satis insinuant, dum ait eos infectatos ignotorum verecundiam.

1.1.c.17.
Psal. 49.
23.

Instit. 1.

V S V S.

1. Adverte, quomodo adolescens refractis semel timoris divini, & castitatis repagulis, omnia in pestem vertat: adeo ut in templo quoque, ubi negotium salutis curare deberet, exitium lascivo aspectu ac nutu sibi procuret.
2. Juvenem libidini deditum, nihil cæleste & æternum, sed vana solum ac caduca meditari, ut Augustinus inanem gloriam.

C A P.